

RIGSADVOKATEN

Juni 2009
J.nr. RA-2009-511-0028

Evaluering af reglerne om vejledning mv. af forurettede og af kontaktpersonordningen

1. Indledning

I såvel retsplejeloven som i administrative forskrifter og retningslinjer er der fastsat bestemmelser om beskyttelse af vidner, herunder forurettede, i straffesager. Den forurettede i en straffesag har en særlig interesse i sagen, og der er på den baggrund inden for de senere år gennemført en række tiltag med henblik på at styrke retsstillingen for ofre for forbrydelser.

Et eksempel herpå er ordningen med udpegning af en kontaktperson hos politiet for vidner, herunder forurettede, i straffesager (kontaktpersonordningen). Kontaktpersonordningen blev til efter vedtagelse af lov nr. 428 af 31. maj 2000 om ændring af retsplejeloven og straffeloven (Varetægtsfængsling i isolation, varetægtsfængsling under domsforhandlingen, vidnebeskyttelse mv.).

Formålet med lovændringen var bl.a. at indføre en forbedret beskyttelse af vidner, og i forarbejderne til loven var det forudsat, at der administrativt skulle indføres en ordning med en kontaktperson hos politiet, som skulle lette kommunikationen mellem politi/anklagemyndighed og vidnet.

Det var endvidere forudsat i bemærkningerne til loven, at Rigsadvokaten skulle fastsætte retningslinjer med henblik på etablering og den nærmere udformning af ordningen med kontaktpersoner.

De nærmere retningslinjer for udpegning af kontaktpersoner for vidner, herunder forurettede, blev herefter fastsat i Rigsadvokatmeddelelse nr. 2/2001 om vejledning til ofre for forbrydelser og udpegning af en kontaktperson for vidner.

Den 7. september 2006 anmodede Justitsministeriet Rigsadvokaten om inden udgangen af 2007 at evaluere kontaktpersonordningen og i den forbindelse bl.a. overveje, om der ud over den eksisterende kontaktpersonordning eller i tilknytning til denne kunne være behov for yderligere tiltag med henblik på at støtte vidner til grovere forbrydelser.

Forud for denne evaluering blev der ved lov nr. 517 af 6. juni 2007 om ændring af retsplejeloven og retsafgiftsloven (Forbedring af retsstillingen for ofre for forbrydelser) gennemført en yderligere styrkelse af retsstillingen for forurettede i straffesager.

Der blev ved denne lovændring bl.a. indsat en særskilt bestemmelse i retsplejelovens § 741 e om politiets og anklagemyndighedens pligt til at vejlede den forurettede eller, hvis forurettede er afgået ved døden, den forurettedes nære pårørende om vedkommendes retsstilling og om sagens gang og for-

ventede forløb. Der blev endvidere indsat en særskilt bestemmelse i retsplejelovens § 741 f om anklagemyndighedens pligt til at underrette den forurettede eller, hvis denne er afgået ved døden, den forurettedes nære pårørende om sagens behandling i retten.

Ændringsloven indeholdt tillige regler om underretning af forurettede eller dennes efterladte nære pårørende om afgørelser om afvisning af anmeldelser, påtaleopgivelser og tiltalefrafald.

I lyset af de nye reglers vedtagelse besluttede Justitsministeriet i juli 2007 at udskyde evalueringen af kontaktpersonordningen, således at der i stedet skal foretages en evaluering af kontaktpersonordningen sammen med de nye regler om vejledning mv. af forurettede, når de nye regler har været i kraft ca. et år.

Til brug for denne evaluering har rigsadvokaturen gennemført en spørgeskemaundersøgelse blandt forurettede i straffesager, hvor der har været indgivet anmeldelse om vold, jf. nærmere afsnit 3.2. Rigsadvokaturen har endvidere anmodet samtlige politidirektører om en udtalelse om de generelle erfaringer med anvendelsen af de nye regler om vejledning mv. af forurettede og erfaringerne med kontaktpersonordningen, jf. afsnit 3.3. Herudover er der i et vist omfang inddraget oplysninger fra statsadvokaternes tilsynsrapporter for 2008, jf. afsnit 3.4.

2. Reglernes indhold

2.1. Reglerne om vejledning mv. af forurettede

Ved lov nr. 517 af 6. juni 2007 om ændring af retsplejeloven og retsafgiftsloven (Forbedring af retsstillingen for ofre for forbrydelser) blev der som nævnt i afsnit 1 indført en ny regel i retsplejelovens § 741 e, hvorefter politiet og anklagemyndigheden i fornødent omfang skal vejlede forurettede eller, hvis forurettede er afgået ved døden, forurettedes nære pårørende om vedkommendes retsstilling og om sagens forventede forløb. Politiet eller anklagemyndigheden skal endvidere informere vedkommende om sagens gang. Bestemmelsen i retsplejelovens § 741 e trådte i kraft den 1. oktober 2007.

De nærmere regler om vejlednings- og informationspligten findes i bekendtgørelse nr. 1108 af 21. september 2007 om politiets og anklagemyndighedens pligt til at vejlede og orientere forurettede i straffesager og til at udpege en kontaktperson for forurettede (herefter benævnt "bekendtgørelse nr. 1108"). Bekendtgørelsen trådte ligeledes i kraft den 1. oktober 2007.

Rigsadvokaten har endvidere i Rigsadvokatmeddelelse nr. 8/2007, som erstatter Rigsadvokatmeddelelse nr. 2/2001, fastsat nærmere retningslinjer for vejledning, orientering og underretning af forurettede i straffesager og for udpegning af en kontaktperson for forurettede og vidner mv.

2.1.1. Generel vejledning ved anmeldelsen

I § 1 i bekendtgørelse nr. 1108 er der fastsat følgende regel om den vejledning, som skal gives forurettede i umiddelbar tilknytning til anmeldelsen:

”§ 1. Politiet eller anklagemyndigheden skal i tilknytning til anmeldelse af en lovovertrædelse eller umiddelbart herefter vejlede forurettede om

- 1) reglerne om beskikkelse af bistandsadvokat, jf. retsplejelovens §§ 741 a og 741 b,
- 2) adgangen til at få påkendt borgerlige krav under straffesagen, jf. retsplejelovens kapitel 89,
- 3) muligheden for at få erstatning og godtgørelse fra staten, jf. lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser,
- 4) muligheden for at få støtte ved en offerrådgivning,
- 5) forurettedes pligter og rettigheder som eventuelt vidne i sagen.

Stk. 2. Vejledning som nævnt i stk. 1 kan gives ved udlevering til forurettede af skriftligt materiale herom.

Stk. 3. Vejledning efter stk. 1 kan helt eller delvis undlades, hvis det på grund af sagens karakter er åbent, at forurettede ikke har behov for de nævnte oplysninger.

Stk. 4. Såfremt forurettede anmoder herom, eller de konkrete forhold i sagen taler for det, skal politiet eller anklagemyndigheden i fornødent omfang også vejlede om andre forhold end nævnt i stk. 1, herunder om reglerne om aktindsigt i straffesager, jf. retsplejelovens kapitel 3 a.”

Som det fremgår af bestemmelsen, skal den forurettede bl.a. vejledes om reglerne for beskikkelse af en bistandsadvokat, jf. nærmere retsplejelovens §§ 741 a og 741 b.

I voldtægtssager og visse andre sædelighedssager skal der beskikkes en bistandsadvokat for forurettede, medmindre den pågældende efter at være blevet vejledt om retten til beskikkelse af en advokat frabeder sig det. I de andre sager, som er nævnt i § 741 a, stk. 1, herunder voldssager, beskikker retten som udgangspunkt en bistandsadvokat for forurettede, hvis forurettede anmoder om det. Forurettede kan endvidere i særlige tilfælde få beskikket en bistandsadvokat i andre sager end dem, som er nævnt i § 741 a, stk. 1. Dette kan f.eks. være tilfældet i sager om grovere chikane eller lignende. Herudover kan der, når betingelserne i retsplejelovens § 995 a, stk. 1, er opfyldt, beskikkes en advokat for forurettede med henblik på opgørelsen af et erstatningskrav.

Bistandsadvokatens opgave er at hjælpe og vejlede forurettede under hele sagen, både mens politiet efterforsker sagen, og hvis sagen senere skal for retten. Bistandsadvokaten skal bl.a. bistå forurettede under afhøringer, være behjælpelig med at opgøre og fremsætte et eventuelt erstatningskrav under sagen samt vejlede forurettede om pligter og rettigheder som vidne.

Den forurettede skal endvidere vejledes om muligheden for at få behandlet et civilretligt krav om erstatning under straffesagen. Et sådant krav kan f.eks. være et krav om erstatning for skade på ting forvoldt af gemingsmanden ved forbrydelsen. Erstatningskravet kan medtages under straffesagen, medmindre dette ikke kan ske uden væsentlig ulempe for sagens behandling.

Forurettede kan have mulighed for at få offererstatning efter reglerne i offererstatningsloven. Efter offererstatningsloven yder staten erstatning og godtgørelse for personskade, der forvoldes ved overtrædelse af straffeloven. Erstatning ydes efter de almindelige regler herom i erstatningsansvarsloven. Der kan således f.eks. ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste eller tab af erhvervsevne eller godtgørelse for varigt mén eller svie og smerte. Der kan også ydes tortgodtgørelse, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Herudover kan der ydes erstatning for skade på tøj og andre sædvanlige personlige ejendele, som den forurettede havde på sig, da personskaden blev forvoldt.

I alle politikredse er der endvidere etableret en offerrådgivning, som kan tilbyde en personlig samtale og støtte til den, som henvender sig, f.eks. som offer for en forbrydelse eller vidne hertil. Herudover kan man hos offerrådgivningen få vejledning om de forskellige muligheder, der er for at søge hjælp i anledning af sagen, ligesom offerrådgivningen kan være behjælpelig med udfyldelse af f.eks. skadesanmeldelser og lignende. Denne mulighed for støtte skal den forurettede i en straffesag tillige vejledes om.

Som det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, kan vejledningen om ovenstående forhold gives ved udlevering af skriftligt materiale til forurettede. Rigsadvokaturen har i den forbindelse udarbejdet pjecen ”Har du været udsat for en forbrydelse?”, som politiet eller anklagemyndigheden kan udlevere til forurettede i forbindelse med anmeldelsen af en forbrydelse. Vejledningen vil også indledningsvis kunne ske mundtligt med mulighed for eventuelt senere at udlevere skriftligt materiale til forurettede.

Det bemærkes, at i mindre sager, hvor forurettede på grund af sagens karakter ikke har behov for vejledning – som f.eks. i sager om brugstyveri af cykler – kan vejledning helt eller delvist undlades, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 3.

Det bemærkes endvidere, at pligten til vejledning efter bekendtgørelsens § 1 også gælder i forhold til forurettedes nære pårørende, hvis forurettede er afdød, jf. bekendtgørelsens § 4.

2.1.2. Vejledning under sagens efterforskning og videre behandling

Politiet og anklagemyndigheden har endvidere pligt til i fornødent omfang at vejlede og informere forurettede om sagens gang og forventede forløb efter bekendtgørelsens § 2:

”§ 2. Udover den i § 1 nævnte vejledning skal forurettede i sager om grovere overtrædelser af straffeloven, hvor vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår, og ved sædelighedsforbrydelser, orienteres om, hvordan sagens videre forløb kan forventes at blive. Forurettede skal endvidere orienteres om væsentlige skridt, der tages i sagen, når der efter sagens karakter, herunder navnlig det overgreb, som forurettede har været udsat for, skønnes at være behov for det.

Stk. 2. Orientering som nævnt i stk. 1 skal gives løbende i forbindelse med afhøring og anden kontakt med forurettede.

Stk. 3. Når forurettede har fået en bistandsadvokat beskikket efter retsplejelovens § 741 a, vil orientering som nævnt i stk. 1, 1. pkt., i almindelighed kunne undlades.

Stk. 4. Såfremt forurettede anmoder herom, eller de konkrete forhold i sagen taler for det, skal politiet eller anklagemyndigheden også i andre sager end de i stk. 1 nævnte i fornødent omfang orientere om sagens forløb mv.”

Den udvidede pligt til orientering af forurettede er, som det fremgår, begrænset til sager om grovere overtrædelser af straffeloven, der omfatter vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet og sædelighedsforbrydelser.

Orientering om sagens forventede forløb omfatter f.eks. oplysning om, hvorvidt forurettede må forventes at skulle afgive forklaring som vidne under sagen, herunder om vidners rettigheder og pligter samt om muligheden for beskyttelse af vidnet i forbindelse med at møde i retten. Det kan også være relevant at oplyse forurettede om rettens mulighed for at træffe (forhånds)afgørelse om dørlukning,

referatforbud, navneforbud mv. Herudover vil det – i det omfang det kan forudses – være relevant at oplyse forurettede om, hvornår tiltalespørgsmålet forventes afgjort, samt hvornår hovedforhandlingen i sagen forventes at kunne finde sted.

Orienteringen om væsentlige skridt, der tages i sagen, kan f.eks. omfatte oplysninger om anholdelse af gerningsmanden, varetægtsfængsling eller tilvejebringelse af tidskrævende undersøgelser og lignende. Den forurettede skal også i fornødent omfang orienteres, hvis behandlingen af straffesagen trækker særligt ud.

Vejledningen gives løbende i forbindelse med afhøring og anden kontakt med forurettede. Hvis forurettede har fået beskikket en bistandsadvokat, må den almindelige orientering til den forurettede om sagens forløb dog forventes varetaget af bistandsadvokaten.

Det bemærkes, at såfremt forurettede er afgået ved døden som følge af forbrydelsen, gælder vejledningspligten efter § 2 i forhold til forurettedes nære pårørende.

2.1.3. Anden underretning mv. af forurettede

Anklagemyndigheden skal efter bestemmelsen i retsplejelovens § 749, stk. 3, ligeledes underrette forurettede eller, hvis forurettede er afgået ved døden, forurettedes nære pårørende, hvis det bliver besluttet, at en anmeldelse skal afvises, eller at efterforskningen i sagen skal indstilles. Tilsvarende skal der ske underretning om en afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald i sagen, jf. retsplejelovens § 724, stk. 1.

Det følger endvidere af bestemmelsen i retsplejelovens § 741 f, at forurettede eller dennes nære pårørende skal have underretning om, at anklagemyndigheden har rejst tiltale i sagen eller har indleveret en retsmødeanmodning til retten med henblik på sagens behandling som en tilståelsessag. Herudover skal forurettede eller dennes nære pårørende som udgangspunkt have underretning om tidspunktet for hovedforhandlingen eller retsmødet med henblik på behandling af sagen som en tilståelsessag, såfremt de har anmodet herom. Anklagemyndigheden skal tilsvarende efter anmodning underrette om anke eller genoptagelse.

I nogle straffesager kan der efter en konkret vurdering være behov for særlig hensyntagen i forbindelse med, at et vidne, herunder forurettede, skal møde i en straffesag. Politiet eller anklagemyndigheden skal i så fald underrette retten, hvorefter retten bistår vidnet i fornødent omfang, jf. retsplejelovens § 193. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor vidnet efter en konkret vurdering må anses for særlig udsat som følge af sin alder, fysiske eller psykiske helbredsforhold, følgerne af den strafbare handling eller risikoen for pression.

Efter retsplejelovens § 219 a, stk. 7, er det retten, som skal give forurettede og andre, der har fremsat et erstatningskrav under sagen, underretning om rettens afgørelse om kravet. Retten skal i øvrigt udlevere en udskrift af dommen til forurettede, hvis denne har anmodet herom. Det er dog i forarbejderne

til denne bestemmelse forudsat, at anklagemyndigheden ved underretning om tiltalen mv. skal oplyse forurettede om adgangen til at få underretning om dommen.

2.2. Kontaktpersonordningen

Kontaktpersonordningen blev som nævnt i afsnit 1 indført i forlængelse af vedtagelsen af lov nr. 428 af 31. maj 2000 om ændring af retsplejeloven og straffeloven.

Rigsadvokaten har i § 3 i bekendtgørelse nr. 1108 fastsat nærmere regler om udpegning af en kontaktperson for forurettede:

”§ 3. Hvis forurettede i en sag som nævnt i § 2, stk. 1, forventes at skulle afgive forklaring som vidne i retten, skal der i forbindelse med den første afhøring af forurettede eller snarest herefter udpeges en kontaktperson for forurettede hos politi eller anklagemyndighed.

Stk. 2. I andre sager, hvor forurettede forventes at skulle afgive forklaring som vidne i retten, kan der udpeges en kontaktperson for forurettede, hvis forurettede efter sagens karakter skønnes at kunne få behov for yderligere vejledning fra politiet eller anklagemyndigheden end nævnt i § 1.

Stk. 3. En kontaktperson som nævnt i stk. 1 og 2 skal hjælpe og støtte forurettede, når forurettede henvender sig til politiet eller anklagemyndigheden.”

Der er endvidere fastsat nærmere retningslinjer om udpegning af kontaktpersoner for både forurettede og andre vidner i Rigsadvokatmeddelelse nr. 8/2007.

I sager om grovere overtrædelser af straffeloven, hvor vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår, og ved sædelighedsforbrydelser, skal der således udpeges en kontaktperson for den forurettede hos politiet eller anklagemyndigheden, såfremt den forurettede forventes at skulle afgive forklaring som vidne i retten, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1, jf. § 2.

I andre sager, hvor forurettede forventes at skulle afgive forklaring som vidne i retten, kan der udpeges en kontaktperson, hvis den forurettede efter sagens karakter skønnes at kunne få behov for vejledning, der går ud over den generelle vejledning i forbindelse med anmeldelsen, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2.

Også for andre vidner end den forurettede kan der være behov for at udpege en kontaktperson under sagen. Dette gælder, når vidnet efter sagens karakter og alvor skønnes at kunne få behov for støtte og vejledning fra politi eller anklagemyndighed.

En kontaktperson kan f.eks. være en polititjenestemand, som deltager i efterforskningen af straffesagen, eller den anklager, der beskæftiger sig med sagen.

Udpegningen af kontaktpersonen bør ske så tidligt som muligt, hvilket normalt vil sige ved den første afhøring af forurettede eller vidnet eller snarest herefter.

Formålet med kontaktpersonordningen er at lette kommunikationen mellem den forurettede og politiet/anklagemyndigheden samt modvirke de misforståelser, der kan opstå som følge af, at flere forskellige medarbejdere taler med den forurettede.

Det er således kontaktpersonens opgave at hjælpe og støtte den forurettede, når denne henvender sig til politiet eller anklagemyndigheden. Kontaktpersonen skal endvidere vejlede forurettede om den pågældendes retsstilling under sagen, herunder rettigheder og pligter i forbindelse med afgivelse af forklaring som vidne i retten. Herudover skal kontaktpersonen informere om sagens gang og forventede forløb.

3. Grundlaget for evalueringen

3.1. Indledning

Rigsadvokaturen har til brug for evalueringen af reglerne om vejledning mv. af forurettede og af kontaktpersonordningen gennemført en spørgeskemaundersøgelse blandt en række forurettede, hvor der i perioden fra den 1. januar 2008 til og med september 2008 har været indgivet anmeldelse til politiet om grov vold efter straffelovens § 245 (herefter benævnt ”§ 245-undersøgelsen”).

Der er udsendt i alt 987 spørgeskemaer i § 245-undersøgelsen. Heraf er 220 spørgeskemaer blevet besvaret, og svarprocenten er således 22 pct. Blandt respondenterne er 74 pct. mænd og 26 pct. kvinder, og den gennemsnitlige alder er 32 år.

De forurettede i § 245-undersøgelsen er blevet spurgt om deres tilfredshed med politiets vejledning i forbindelse med anmeldelsen, herunder bl.a. om muligheden for at få en bistandsadvokat under sagen samt muligheden for at få erstatning under sagen. Herudover er de forurettede blevet spurgt om deres tilfredshed med kontaktpersonordningen samt om tilfredsheden med den videre orientering og underretning under sagen. De forurettede har endvidere haft mulighed for at fremkomme med individuelle bemærkninger.

Det bemærkes, at § 245-undersøgelsen omfatter straffesager på alle stadier af sagens behandling hos politiet og anklagemyndigheden. I nogle af sagerne kan der således være indgivet anmeldelse umiddelbart forud for den forurettedes besvarelse af spørgeskemaet, mens sagen i andre tilfælde har været under behandling hos politiet i længere tid ved den forurettedes besvarelse af spørgeskemaet. Sagen kan endvidere være henlagt f.eks. på grund af bevisets stilling. Herudover omfatter undersøgelsen straffesager, som er afgjort ved dom eller i øvrigt sluttet i retten.

Der kan på den baggrund være stor forskel på, i hvilket omfang de forurettede har modtaget vejledning mv. af politiet efter bekendtgørelse nr. 1108 eller underretning om sagen i øvrigt. Hvor denne forskel vurderes at være af betydning for resultatet af den gennemførte spørgeskemaundersøgelse, er dette særskilt fremhævet. Det bemærkes endvidere, at der ikke i relation til de stillede spørgsmål er sondret mellem, om vejledningen er givet af politiet eller af anklagemyndigheden.

Rigspolitiet har bistået rigsadvokaturen med udsendelse af § 245-spørgeskemaerne og har forestået databehandlingen. Databehandlingen er endvidere foregået i samarbejde med Justitsministeriets Forskningsenhed.

Rigsadvokaturen har ud over data fra § 245-undersøgelsen i et vist omfang inddraget data fra Rigspolitiets brugertilfredshedsundersøgelse for 2008, der er gennemført blandt et repræsentativt antal borgere, som har været udsat for ”almindelig” vold efter straffelovens § 244 (herefter benævnt ”§ 244-undersøgelsen”)¹.

De forurettede i § 244-undersøgelsen er også blevet spurgt om deres tilfredshed med politiets vejledning i forbindelse med anmeldelsen, herunder bl.a. om muligheden for at få en bistandsadvokat under sagen samt om muligheden for at få erstatning under sagen. De forurettede har tillige i § 244-undersøgelsen haft mulighed for at fremkomme med individuelle bemærkninger.

I tabellerne nedenfor i afsnit 3.2. fremgår både svarprocenter og en gennemsnitlig tilfredshed, som giver et mere overordnet billede af tilfredsheden blandt de adspurgte respondenter. Den gennemsnitlige tilfredshed er beregnet på baggrund af svarene fra de personer, som positivt har tilkendegivet, at de enten er meget tilfredse, tilfredse, utilfredse eller meget utilfredse med den modtagne information mv. De personer, der har besvaret de relevante spørgsmål med ”ved ikke”, indgår således ikke i beregningen. Der opereres i relation til den gennemsnitlige tilfredshed med en skala fra 1-4, hvor værdien 1 = meget utilfreds, værdien 2 = utilfreds, værdien 3 = tilfreds og værdien 4 = meget tilfreds.

3.2. Resultatet af undersøgelserne

3.2.1. Vejledning af forurettede i forbindelse med anmeldelsen

I § 245-undersøgelsen har 210 ud af de 220 forurettede – svarende til 95 pct. – oplyst, at de enten var til stede, da politiet foretog undersøgelser på gerningsstedet i anledning af anmeldelsen, og/eller er blevet afhørt af politiet efter anmeldelsen. De pågældende forurettede har således været i personlig kontakt med politiet ved anmeldelsen, og er derfor blevet spurgt til deres tilfredshed med politiets vejledning i forbindelse med behandlingen af anmeldelsen.

¹ Det kan oplyses, at Rigspolitiet har udsendt i alt 2.872 spørgeskemaer til de forurettede i sagerne om vold efter straffelovens § 244. Heraf er 872 spørgeskemaer blevet besvaret, og svarprocenten er således 30 pct.

Nedenstående tabel viser tilfredsheden blandt de forurettede med vejledningen i denne forbindelse:

Tabel 1: Vejledning i forbindelse med anmeldelsen (voldssager efter straffelovens § 245)

Hvor tilfreds var du med...	Meget tilfreds	Tilfreds	Utilfreds	Meget utilfreds	Ved ikke	I alt	Den gennemsnitlige tilfredshed
	☺	☺	☹	☹			
politiets vejledning om muligheden for at få advokathjælp under sagen?	57 27,1%	65 31,0%	39 18,6%	23 11,0%	26 12,4%	210 100,0%	2,8
politiets vejledning om adgangen til at få behandlet et eventuelt erstatningskrav under straffesagen?	45 21,4%	77 36,7%	34 16,2%	28 13,3%	26 12,4%	210 100,0%	2,8
politiets vejledning om muligheden for at få erstatning og godtgørelse fra staten?	37 17,6%	68 32,4%	41 19,5%	32 15,2%	32 15,2%	210 100,0%	2,6
politiets evne til at yde vejledning og rådgivning i øvrigt?	35 16,7%	94 44,8%	35 16,7%	20 9,5%	26 12,4%	210 100,0%	2,8
politiets information om sagens videre forløb?	37 17,6%	72 34,3%	44 21,0%	35 16,7%	22 10,5%	210 100,0%	2,6

Som det fremgår af tabellen, ligger den gennemsnitlige tilfredshed med politiets vejledning ved anmeldelsen om de forhold, som bekendtgørelsen foreskriver, mellem 2,6 og 2,8. Det fremgår endvidere, at mellem 50 pct. og 62 pct. af de forurettede har tilkendegivet, at de var tilfredse eller meget tilfredse med politiets vejledning.

I § 244-undersøgelsen har 683 ud af de 872 forurettede – svarende til 78 pct. – oplyst, at de enten var til stede, da politiet foretog undersøgelser på gerningsstedet i anledning af anmeldelsen, og/eller er blevet afhørt af politiet efter anmeldelsen:

Tabel 2: Vejledning i forbindelse med anmeldelsen (voldssager efter straffelovens § 244)

Hvor tilfreds var du med...	Meget tilfreds	Tilfreds	Utilfreds	Meget utilfreds	Ved ikke	I alt	Den gennemsnitlige tilfredshed
	☺	☺	☹	☹			
politiets vejledning om muligheden for at få advokathjælp under sagen?	156 22,8 %	253 37,0 %	105 15,4 %	80 11,7 %	89 13,0 %	683 100,0 %	2,8
politiets vejledning om adgangen til at få behandlet et eventuelt erstatningskrav under straffesagen?	103 15,1 %	273 40,0 %	113 16,5 %	83 12,2 %	111 16,3 %	683 100,0 %	2,7
politiets vejledning om muligheden for at få erstatning og godtgørelse fra staten?	101 14,8 %	242 35,4 %	125 18,3 %	98 14,3 %	117 17,1 %	683 100,0 %	2,6
politiets evne til at yde vejledning og rådgivning i øvrigt?	153 22,4 %	287 42,0 %	125 18,3 %	75 11,0 %	43 6,3 %	683 100,0 %	2,8
politiets information om sagens videre forløb?	134 19,6 %	265 38,8 %	149 21,8 %	92 13,5 %	43 6,3 %	683 100,0 %	2,7

Som det fremgår af tabel 2, ligger den gennemsnitlige tilfredshed med politiets vejledning ved anmeldelsen om de forhold, som bekendtgørelsen foreskriver, også i § 244-undersøgelsen mellem 2,6 og

2,8. Det fremgår endvidere, at mellem 50 pct. og 64 pct. af de forurettede har tilkendegivet, at de var tilfredse eller meget tilfredse med politiets vejledning.

I begge undersøgelser er de forurettede endvidere blevet spurgt, om de har fået vejledning om muligheden for at få offerrådgivning. Det fremgår af resultatet af § 245-undersøgelsen, at 47 pct. af de forurettede har bekræftet, at politiet har vejledt dem om muligheden for at få støtte og vejledning fra den lokale offerrådgivning. Endvidere har 57 pct. af de forurettede bekræftet, at de har fået udleveret en informationsfolder om offerrådgivning. De tilsvarende tal for voldssagerne efter straffelovens § 244 er henholdsvis 60 pct. og 64 pct.

Sammenfattende må det således konstateres, at det generelle billede er, at de adspurgte forurettede er forholdsvis tilfredse med politiets og anklagemyndighedens vejledning i forbindelse med behandlingen af anmeldelsen.

Det bemærkes i den forbindelse, at vejledningen fra Rigsadvokatens folder ”Har du været udsat for en forbrydelse?” i dag udskrives automatisk sammen med den kvitteringsskrivelse, der udleveres til forurettede i forbindelse med anmeldelsen af et strafbart forhold. Den automatiske udskrift af folderen er imidlertid først iværksat fra medio 2008. Folderen indeholder information om en straffesags forløb, herunder bl.a. vejledning om muligheden for at få en bistandsadvokat og for at få offererstatning. Folderen indeholder også information om muligheden for at rette henvendelse til offerrådgivningen.

3.2.2. Kontaktpersonordningen

Som nævnt i afsnit 2.2. skal der i sager om grovere overtrædelser af straffeloven, hvor bl.a. vold indgår, udpeges en kontaktperson for den forurettede hos politiet eller anklagemyndigheden, såfremt den forurettede forventes at skulle afgive forklaring som vidne i retten.

Det fremgår af resultatet af § 245-undersøgelsen, at 61 pct. af de forurettede, som har været i personlig kontakt med politiet i anledning af anmeldelsen, har bekræftet, at de har fået oplyst navn og telefonnummer på en person hos politiet (en kontaktperson), som de kunne kontakte vedrørende straffesagen². Kontaktpersonen er i 56 pct. af tilfældene blevet udpeget under den første afhøring hos politiet. I de øvrige tilfælde er kontaktpersonen typisk blevet udpeget inden for de første par uger herefter f.eks. i forbindelse med yderligere afhøringer i sagen.

Af undersøgelsen fremgår det endvidere, at 71 pct. af de forurettede, som har eller har haft en kontaktperson under sagen, har henvendt sig til den pågældende, og at det gennemsnitlige antal henvendelser fra en forurettet til kontaktpersonen er 3,4 gange. Endvidere har 56 pct. af de forurettede bekræftet, at det var nemt at komme i kontakt med kontaktpersonen.

² Der er 130 ud af 212 forurettede - svarende til 61 pct. - som har bekræftet at have fået en kontaktperson under sagen. De resterende 8 ud af de 220 respondenter har ikke besvaret spørgsmålet.

Nedenstående skema viser tilfredsheden med kontaktpersonordningen blandt de forurettede, som har eller har haft en kontaktperson under sagen:

TABEL 3: Tilfredshed med kontaktpersonordningen (voldssager efter straffelovens § 245)

Hvor tilfreds var du med...	Meget tilfreds	Tilfreds	Utilfreds	Meget utilfreds	Ved ikke	I alt	Den gennemsnitlige tilfredshed
	☺	☺	☹	☹			
kontaktpersonens viden om din sag?	39 30,5 %	55 43,0 %	8 6,3 %	10 7,8 %	16 12,5 %	128 ³ 100,0 %	3,1
kontaktpersonens vejledning om dine rettigheder og pligter (fx om at vidne i retten)?	33 25,8 %	49 38,3 %	15 11,7 %	8 6,3 %	23 18,0 %	128 100,0 %	3,0
kontaktpersonens information om, hvad der videre kan forventes at skulle ske i sagen?	27 21,1 %	49 38,3 %	10 7,8 %	17 13,3 %	25 19,5 %	128 100,0 %	2,8

Som det fremgår af tabellen, ligger den gennemsnitlige tilfredshed mellem 2,8 og 3,1. Det fremgår endvidere, at mellem 59 pct. og 74 pct. af de forurettede har tilkendegivet, at de var tilfredse eller meget tilfredse med kontaktpersonordningen.

Det bemærkes, at spørgsmål om kontaktpersonordningen ikke indgår i Rigspolitiets brugertilfredshedsundersøgelse vedrørende sager omfattet af straffelovens § 244.

Sammenfattende kan det konstateres, at mere end halvdelen af de forurettede i de undersøgte § 245-sager har fået udpeget en kontaktperson under sagen. Hovedparten af disse forurettede har endvidere henvendt sig til deres kontaktperson under sagens behandling, og der synes blandt de pågældende forurettede generelt at være tilfredshed med ordningen.

Det skal i den forbindelse også bemærkes, at det fremgår af resultatet af § 245-undersøgelsen, at de forurettede, som har haft en kontaktperson under sagen, samlet set er mere tilfredse med politiets og anklagemyndighedens information og vejledning under sagen, end de forurettede, som ikke har haft en kontaktperson under sagen. Den samlede tilfredshed med politiets og anklagemyndighedens information og vejledning under sagen ligger på 2,9 for forurettede med en kontaktperson og på 2,5 for forurettede uden en kontaktperson, jf. nærmere afsnit 3.2.4.

3.2.3. Orientering og underretning om det videre forløb

Som det er nævnt ovenfor i afsnit 3.1., kan der – afhængigt af sagens stadie på tidspunktet for den forurettedes besvarelse af spørgeskemaet – være stor forskel på, i hvilket omfang de forurettede har modtaget vejledning mv. af politiet og anklagemyndigheden.

³ Der er 128 ud af de 130 forurettede, som har bekræftet, at de har fået en kontaktperson under sagen, som også har besvaret spørgsmålene om tilfredsheden med kontaktpersonordningen. De resterende 2 personer har ikke besvaret spørgsmålene.

Det er ikke muligt ud fra datamaterialet vedrørende de verserende § 245-sager at konstatere, på hvilket stadie sagen var i forhold til politiets eller anklagemyndighedens sagsbehandling, da de forurettede besvarede spørgeskemaet. Det er endvidere ikke muligt vedrørende de henlagte sager at konstatere, hvor omfattende en sagsbehandling sagen har været undergivet, inden sagen er blevet henlagt, og hvilken vejledning der således har været grundlag for at give.

De forurettede i de verserende og henlagte sager er derfor overordnet blevet spurgt om, hvorvidt politiet har orienteret dem om, hvad der skal ske/er sket i sagen efter anmeldelsen, jf. nærmere afsnit 3.2.3.1.

For så vidt angår de sager, som på tidspunktet for besvarelsen af § 245-spørgeskemaet var afgjort ved dom eller i øvrigt afsluttet i retten, burde alle forurettede som udgangspunkt have fået orientering og underretning om sagens videre forløb. De pågældende forurettede er derfor særskilt blevet stillet spørgsmål om bl.a. underretning om sagens behandling i retten, jf. nærmere nedenfor i afsnit 3.2.3.2.

3.2.3.1. Orientering og underretning om sagens videre forløb (verserende og henlagte § 245-sager)

Det fremgår af resultatet af § 245-undersøgelsen, at 50 pct. af de forurettede i de verserende sager har bekræftet, at de er blevet orienteret om, hvad der skal ske eller er sket i deres sag⁴. Det fremgår endvidere, at 75 pct. af disse forurettede var tilfredse eller meget tilfredse med forståeligheden af den information, som de fik om sagens videre forløb, mens 58 pct. var tilfredse eller meget tilfredse med den tid, der gik, før de fik den pågældende information. Den gennemsnitlige tilfredshed vedrørende forståelsen af den modtagne information ligger på 2,9.

Det fremgår endvidere af resultatet af § 245-undersøgelsen, at de forurettede, som har en bistandsadvokat under sagen, har en større forståelse af den pågældende information om sagens videre forløb end de forurettede, som ikke har en bistandsadvokat under sagen. Den gennemsnitlige tilfredshed ligger på 3,2 for forurettede med en bistandsadvokat, mens den ligger på 2,7 for forurettede uden en bistandsadvokat.

3.2.3.2. Orientering og underretning om sagens videre forløb (afsluttede § 245-sager)

Som ovenfor nævnt må det som udgangspunkt kunne forventes, at de forurettede i sager, som på tidspunktet for spørgeskemaets besvarelse var afgjort ved dom eller i øvrigt sluttet i retten, har fået underretning om sagens behandling i retten mv.

⁴ Der er undersøgt i alt 118 verserende sager, og i 59 af sagerne har forurettede således bekræftet at have fået underretning om sagens videre forløb.

Det fremgår da også af resultatet af § 245-undersøgelsen, at 89 pct. af de forurettede i de afsluttede sager har bekræftet, at de har fået oplyst, at sagen skulle for retten⁵. 88 pct. af de forurettede har oplyst, at de har afgivet forklaring i retten. Det fremgår endvidere af resultatet af undersøgelsen, at 25 pct. af de forurettede har bekræftet, at de har bedt om at få en kopi af dommen.

Som nævnt i afsnit 2.1.2. varetages den almindelige orientering af forurettede om sagens forventede forløb, herunder om rettigheder og pligter som vidne, af bistandsadvokaten, hvis forurettede har fået beskikket en bistandsadvokat under sagen. I de sager, hvor der ikke er beskikket en bistandsadvokat for forurettede, har politiet og anklagemyndigheden derimod en særlig pligt til at orientere forurettede om vidners pligter og rettigheder i forbindelse med afgivelse af forklaring i retten.

Det fremgår af resultatet af § 245-undersøgelsen, at 37 pct. af de forurettede, hvis sager var afgjorte, har oplyst, at de ikke har haft en bistandsadvokat under sagen. Disse forurettede er derfor særskilt blevet spurgt om deres tilfredshed med politiets og anklagemyndighedens vejledning om pligter og rettigheder som vidne. Den gennemsnitlige tilfredshed med politiets og anklagemyndighedens vejledning om vidnereglerne blandt disse forurettede ligger på 2,4.

Sammenfattende vedrørende politiets og anklagemyndighedens orientering og underretning om sagens videre forløb kan det konstateres, at der i de undersøgte verserende og henlagte § 245-sager er sket underretning om sagens videre forløb i halvdelen af sagerne, mens der i de undersøgte afsluttede § 245-sager er sket underretning om sagens behandling i retten i hovedparten af sagerne.

Det kan dog give anledning til en vis undren, at kun 25 pct. af de forurettede i de afsluttede sager har anmodet om at få en udskrift af dommen sammenholdt med, at flere af de forurettede i forbindelse med de individuelle bemærkninger, jf. afsnit 3.2.5., har efterlyst mere information om sagens afslutning.

Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af flere af udtalelserne fra politidirektørerne, at underretningen af de forurettede ikke i alle tilfælde har fungeret optimalt, jf. afsnit 3.3. Det fremgår ligeledes af tilsynsrapporterne fra Statsadvokaten for Nordsjælland og Københavns Vestegn, at det i forbindelse med gennemgangen af en række voldssager i de respektive politikredse blev konstateret, at der ikke var givet underretning om tiltalerejsning, ligesom de forurettede ikke var blevet vejledt om muligheden for at få en udskrift af dommen, jf. afsnit 3.4. Det er imidlertid oplyst, at der er iværksat initiativer med henblik på at sikre, at underretningen fremover sker i alle sager.

Sammenfattende synes det endvidere at kunne konstateres, at politiet og anklagemyndigheden fortsat skal være meget opmærksomme på at vejlede forurettede og andre vidner om de rettigheder og pligter, man som vidne har i forbindelse med afgivelse af en forklaring under en straffesag. Vidner, herunder navnlig forurettede, er ofte påvirkede af at skulle afgive forklaring under sagen, og det er derfor sær-

⁵ Der er undersøgt 102 afsluttede sager, og i 92 af sagerne har de forurettede bekræftet at have fået underretning om sagen skulle i retten.

deles vigtigt, at politiet og anklagemyndigheden vejleder vidnet i fornødent omfang, herunder navnlig i sager, hvor forurettede ikke har fået beskikket en bistandsadvokat under sagen.

3.2.4. Samlet tilfredshed (alle § 245-sager)

I § 245-undersøgelsen er alle de forurettede afslutningsvis blevet spurgt om deres samlede tilfredshed med den vejledning og information, som de har modtaget i forbindelse med politiets og anklagemyndighedens behandling af sagen.

Nedenstående tabel viser den samlede tilfredshed blandt de forurettede med politiets og anklagemyndighedens vejledning og information i forbindelse med sagen:

TABEL 4: Samlet tilfredshed (voldssager efter straffelovens § 245)

Hvor tilfreds var du med...	Meget tilfreds	Tilfreds	Utilfreds	Meget utilfreds	Ved ikke	I alt	Den gennemsnitlige tilfredshed
	☺	☺	☹	☹			
Hvor tilfreds er du i alt med den vejledning og information, som du har modtaget i forbindelse med politiets behandling af sagen?	47 21,6 %	96 44,0 %	45 20,6 %	25 11,5 %	5 2,3 %	218 ⁶ 100,0 %	2,8

Som det fremgår af tabellen, ligger den gennemsnitlige tilfredshed på 2,8. Det fremgår videre, at 66 pct. af de forurettede har tilkendegivet, at de var tilfredse eller meget tilfredse med den pågældende vejledning og information.

Det fremgår også af resultatet af § 245-undersøgelsen, at de forurettede i de afgjorte straffesager samlet set er mere tilfredse med den vejledning og information, som de har modtaget i forbindelse med politiets og anklagemyndighedens behandling af sagen, end de forurettede i de verserende straffesager. Den gennemsnitlige samlede tilfredshed i de verserende sager ligger på 2,6, mens den i de afgjorte sager ligger på 3,0.

Herudover fremgår det af undersøgelsen, at de forurettede, som har eller har haft en bistandsadvokat under sagen, generelt er mere tilfredse med den modtagne vejledning end de forurettede, som ikke har eller har haft en bistandsadvokat under sagen⁷. Den gennemsnitlige samlede tilfredshed blandt de forurettede med og uden bistandsadvokat ligger på henholdsvis 3,0 og 2,6. Det tilsvarende gælder som nævnt i afsnit 3.2.2. i forhold til forurettede med og uden kontaktperson, idet den samlede tilfredshed med politiets og anklagemyndighedens information og vejledning under sagen ligger på 2,9 for forurettede med en kontaktperson og på 2,5 for forurettede uden en kontaktperson.

⁶ Der er 218 ud af 220 respondenter, som har afgivet et svar på spørgsmålet om den samlede tilfredshed.

⁷ Der er 110 ud af 214 – svarende til 51 pct. – som har svaret ja til spørgsmålet om, hvorvidt de har eller har haft en bistandsadvokat under sagen, mens 104 har svaret nej eller ved ikke hertil. De resterende 6 ud af de 220 har ikke besvaret spørgsmålet.

Sammenfattende synes det således at kunne konstateres, at såvel det forhold, at den forurettede har en bistandsadvokat under sagen, som det forhold, at den forurettede har en kontaktperson under sagen, kan have betydning for tilfredsheden med politiets og anklagemyndighedens vejledning mv. Herudover synes det ligeledes at være af betydning for de forurettedes tilfredshed, om straffesagen er afsluttet eller fortsat verserer.

3.2.5. Individuelle bemærkninger

De forurettede har som nævnt i afsnit 3.1. haft mulighed for i forbindelse med besvarelsen af § 245-spørgeskemaet at fremkomme med bemærkninger og eventuelle forslag til forbedringer af den vejledning mv., de har fået i forbindelse med sagen. Det tilsvarende gælder for de forurettede, som har deltaget i § 244-undersøgelsen.

Det fremgår bl.a. af de individuelle bemærkninger – både i sagerne om vold efter straffelovens § 244 og efter straffelovens § 245 – at flere forurettede efterlyser mere information under sagen, herunder om sagens forløb og om mulighederne for at få beskikket en bistandsadvokat under sagen samt muligheden for at få offerrådgivning.

Endvidere efterlyser de forurettede bedre vejledning om muligheden for at få behandlet et erstatningskrav under straffesagen. Mange forurettede peger herudover på, at der generelt bør udvises en større forståelse for deres situation, herunder at der bør være bedre tid til at sætte sig ind i den pågældendes behov og forudsætninger. En del af de forurettede fremhæver endvidere en lang sagsbehandlingstid indtil sagens afslutning i retten som et forhold af belastende karakter. Herudover peger flere forurettede på, at man som forurettet burde blive kontaktet, når sagen er afsluttet med information om sagens udfald.

3.3. Politidirektørernes udtalelser

Rigsadvokaturen har til brug for evalueringen endvidere anmodet samtlige politidirektører om en udtalelse vedrørende de generelle erfaringer med anvendelsen af de nye regler om vejledning mv. af forurettede, jf. retsplejelovens § 741 e, og erfaringerne med kontaktpersonordningen.

Flere politikredse har i den anledning oplyst, at man på baggrund af de nye regler og Rigsadvokatmeddelelse nr. 8/2007 har udarbejdet interne retningslinjer for vejledningen mv. af forurettede.

Endvidere har flere politikredse oplyst, at den elektroniske udskrivning af vejledningen i forbindelse med anmeldelseskvitteringen fra medio 2008 har lettet arbejdet betydeligt.

Flere politikredse peger imidlertid på, at reglerne om vejledning mv. af den forurettede fortsat udgør en ikke ubetydelig administrativ belastning for kredsene, herunder navnlig for så vidt angår underretningen af forurettede om, at sagen er sendt til retten mv. Dette gælder særligt i sager med flere forhold og mange forurettede, og i de tilfælde, hvor de pågældende typisk via en forsikring eller lignende har fået dækket deres tab, forekommer underretningen overflødig. I forbindelse med underretningen af

den forurettede om, at sagen er sendt til retten, anvendes en standardskrivelse udarbejdet af rigsadvokaturen. Flere politikredse peger imidlertid på, at denne skrivelse ofte giver anledning til spørgsmål fra de forurettede, og at skrivelserne som oftest må tilrettes individuelt. Dette indebærer et ikke ubetydeligt merarbejde, hvorfor politikredse peger på, at denne skrivelse eventuelt med fordel ville kunne målrettes de enkelte situationer.

Nogle politikredse peger ligeledes på, at man med fordel ville kunne målrette den nuværende skriftlige generelle vejledning, der udleveres i forbindelse med anmeldelsen, i forhold til karakteren af den pågældende anmeldelse, idet der ikke er samme behov for vejledning i alle sager. Særligt i sager vedrørende mindre overtrædelser som f.eks. ved mindre tyverier og lignende, synes den generelle skriftlige vejledning således at omfatte en del forhold, der ikke er relevante i de pågældende sager.

Enkelte politikredse fremhæver den ressourcemæssige situation i forbindelse med reglernes gennemførelse som årsag til, at underretningen af forurettede om bl.a. tiltale og retsmøder ikke i alle tilfælde har fungeret optimalt, men at man har iværksat initiativer med henblik på at sikre reglernes opfyldelse.

Særligt vedrørende kontaktpersonordningen fremgår det af udtalelserne, at ordningen i de fleste politikredse fungerer således, at det er den sagsbehandlende polititjenestemand, som er kontaktperson for forurettede. Dog udpeges der i flere af kredsene en jurist som kontaktperson ved sagens overgang til juridisk behandling.

Flere politikredse fremhæver, at kontaktpersonordningen fungerer godt, og at erfaringerne med ordningen er positive, mens enkelte politikredse har oplyst, at det er deres umiddelbare indtryk, at de forurettede sjældent benytter sig af muligheden for at rette henvendelse til kontaktpersonen. Enkelte politikredse har endvidere fundet anledning til at indskærpe reglerne om kontaktpersonordningen over for de relevante medarbejdere i forbindelse med rigsadvokaturens henvendelse.

3.4. Statsadvokaternes tilsynsrapporter

Rigsadvokaturen er bekendt med, at tre af de seks regionale statsadvokater i forbindelse med deres tilsynsbesøg i politikredse i slutningen af 2008 som et af fokusområderne for tilsynet har valgt at undersøge, hvorledes politikredse håndterer reglerne vedrørende vejledning mv. af forurettede og kontaktpersonordningen.

Statsadvokaten for Nordsjælland og Københavns Vestegn har således forud for sit tilsynsbesøg hos henholdsvis Nordsjællands Politi og Københavns Vestegns Politi gennemgået en række sager vedrørende vold, jf. straffelovens § 244-246, med henblik på at sikre, at politikredse foretager vejledning og orientering mv. af forurettede i overensstemmelse med reglerne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 8/2007.

Det fremgår af statsadvokatens tilsynsrapporter, at der generelt ses at blive givet korrekt vejledning om muligheden for at få beskikket en bistandsadvokat og om muligheden for at få offererstatning,

ligesom der generelt gives korrekt underretning til forurettede om påtaleopgivelse. Derimod peger statsadvokaten på, at der i flere af sagerne ikke ses at være sket underretning om tiltalerejsning, ligesom der i mange af sagerne ikke ses at være givet vejledning om muligheden for at få en udskrift af dommen. Endvidere er der generelt ikke i sagerne oplysning om, hvorvidt der er udpeget en kontaktperson.

Statsadvokaten for Nordsjælland og Københavns Vestegn har endvidere oplyst, at de respektive politikredse ved statsadvokatens tilsynsbesøg havde iværksat eller ville iværksætte initiativer med henblik på at rette op på den manglende underretning mv.

Statsadvokaten for Midt-, Vest- og Sydsjælland, Lolland og Falster har ligeledes undersøgt, hvorledes vejledningen mv. af forurettede efter reglerne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 8/2007 foregår.

Statsadvokaten har ved sit tilsynsbesøg taget udgangspunkt i arbejdet på en større lokalstation i politikredsene (Holbæk og Slagelse). Det fremgår af tilsynsrapporten bl.a., at der i de respektive politikredse er udstedt interne retningslinjer om vejledning mv. af forurettede. Det er endvidere oplyst, at materiale om vejledning mv. af forurettede som udgangspunkt udsendes i forbindelse med kvitteringen for anmeldelse i sagen, dog således at vejledningen i voldssektionen alene sker mundtligt (Holbæk). Det er endvidere oplyst, at der i voldssektionen automatisk beskikkes en bistandsadvokat for forurettede, og at sektionslederen i voldssektionen angives som kontaktperson, men at opfattelsen er, at kontaktpersonen sjældent bliver kontaktet (Slagelse).

Endelig fremgår det af tilsynsrapporten for Bornholms Politi, at Statsadvokaten for København og Bornholm i forbindelse med et tilsynsbesøg hos Bornholms Politi har gennemgået en række sager med henblik på at undersøge, om der er givet underretning om påtaleopgivelse i sagerne. Det fremgår af tilsynsrapporten, at der i alle de gennemgåede sager med undtagelse af en enkelt sag var givet underretning om påtaleopgivelsen.

4. Samlet vurdering

På baggrund af ovenstående er det rigsadvokaturens vurdering, at de nye regler om vejledning mv. af den forurettede er blevet gennemført i politikredsene, og at der generelt gives vejledning i overensstemmelse med de pågældende regler. Der synes endvidere blandt de forurettede at være en forholdsvis stor tilfredshed med den modtagne information og vejledning fra politiet og anklagemyndigheden, herunder navnlig i de sager, som er afsluttet i retten.

Det bemærkes, at der på flere områder er tale om nye regler, som er gennemført i en periode, hvor arbejdet i politikredsene i øvrigt har været præget af mange omstruktureringer. Endvidere bemærkes, at vejledningen fra Rigsadvokatens folder "Har du været udsat for en forbrydelse?" nu udskrives automatisk sammen med anmeldelseskvitteringen, således at det sikres, at de forurettede som udgangspunkt får den relevante skriftlige vejledning om muligheden for at få en bistandsadvokat eller for at få offererstatning, offerrådgivning mv. allerede i forbindelse med selve anmeldelsen. Herudover bemær-

kes, at der i flere af de politikredse, hvor underretningen ikke har fungeret optimalt, er iværksat initiativer med henblik på at sikre, at underretningen sker i overensstemmelse med reglerne herom.

Samlet set er det endvidere rigsadvokatens vurdering, at kontaktpersonordningen generelt fungerer godt, og at der er tilfredshed med denne ordning blandt de forurettede, som får udpeget en kontaktperson under sagen. I de undersøgte § 245-sager synes de forurettede, som havde fået udpeget en kontaktperson under sagen, således at benytte sig af ordningen med et positivt udbytte. Det er derfor også fortsat vigtigt, at politikredsene er meget opmærksomme på at få udpeget en kontaktperson både for forurettede og for vidner i de sager, hvor dette er relevant, således at kontaktpersonen kan vejlede, støtte og hjælpe den pågældende under hele sagen.

Afslutningsvis bemærkes, at rigsadvokaturen er opmærksom på, at den skriftlige vejledning (Rigsadvokatens folder), som de forurettede får i forbindelse med politiets og anklagemyndighedens behandling af sagen, bør målrettes i forhold til karakteren af den pågældende anmeldelse, idet ikke alle forurettede har behov for den samme information og vejledning. Rigsadvokaturen vil derfor i 2009 arbejde med at udforme mere målrettede vejledninger, således at de forurettede får den nødvendige og tilstrækkelige vejledning mv. i forhold til den forbrydelse, som de har været udsat for.